

РЕШЕНИЕ

№ 19395

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 15.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1070** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България, във връзка чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. К., гражданин на Република М., чрез адвокат Н. Н. срещу отказ № 5346р-28612 от 09.12.2025 г. за издаване на разрешение продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа” на оспорващия, постановен от заместник-директора на дирекция „Миграция” - МВР.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби.

Инвокират се доводи за това, че административният орган, компетентен да разгледа и да се произнесе по искането за издаване на разрешение за пребиваване, не е длъжен да възприеме безкритично мнението на друг орган, в случая на Агенцията по заетостта (АЗ). Заместник-директорът на дирекция „Миграция” – МВР е приел отрицателното становище на агенцията по заетостта, без да провери неговата законосъобразност. Съгласно константната практика на съда, при разглеждането на сходни спорове, становището на АЗ има консултативен, а не обвързващ характер.

Посочено е, че АЗ неправилно е дала отрицателно становище по направеното от К. заявление. В първоначално представените документи е имало пропуски, които впоследствие са били отстранени. На оспорващия вече веднъж е било издавано разрешение за работа и виза за дългосрочно пребиваване.

Твърди се, че условията за достъп до пазара на труда чрез „Единно разрешение за пребиваване и

работа” не се прилагат за граждани на трети държави, които са получили и притежават разрешение.

На последно място се твърди, че работодателят отговаря на всички законови изисквания. Налице е валидно трудово правоотношение, липсват данни за заобикаляне на закона или фиктивна заетост.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Пълномощникът му адвокат Н. поддържа жалбата. Претендира разноси в размера на платената държавна такса.

Ответникът не се явява и не се представлява. В писмена защита пълномощникът му юрисконсулт Ч. оспорва жалбата. Твърди, че положителното становище на АЗ е задължително условие за получаване на разрешение за пребиваване по чл. 24и от ЗЧРБ, защото заместник-директора на дирекция „Миграция” - МВР действа в условията на обвързана компетентност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

И. К., гражданин на Република М. е имал издадено разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”, валидно до 22.07.2025 г.

“Попчев Конструкшън” ЕООД е подало от името на И. К., гражданин на Република М., Заявление рег. № 125560-3391/01.07.2025 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

Към заявлението са приложени копие от паспорта на И. К., издаден от компетентните молдовски власти, доказателства за осигурено жилище, обосновка на искането за издаване на разрешение, справка-декларация за работещите в дружеството работници – граждани на трети държави, наети по трудов договор, справка-декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение лица, заверено копие от трудов договор, ведно с длъжностна характеристика и задължителна медицинска застраховка за периода на трудовия договор.

Копие от заявлението е изпратено на Държавна Агенция „Национална сигурност” за писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

На основание чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, Дирекция "Миграция" е изпратила по електронен път на Агенцията по заетостта, заявлението и приложените към него документи за провеждане на съгласуване на основание чл. 15 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ).

С писмо № М – 15177 от 16.09.2025 г. Заместник- изпълнителния директор на АЗ е уведомил Дирекция „Миграция”, МВР за констатирани нередовности в заявлението, подадено от “Попчев Конструкшън” ЕООД. Изискано е представяне на следните, допълнителни документи: 1. нов срочен трудов договор, с основание за сключване чл. 68, ал. 1, т.1 от КТ и посочен конкретен срок, с определени задълженията на страните относно разходите за квартира, медицинско лечение, застраховки, транспорт от и до държавата, където е обичайното местоживееене на работника - гражданин на трета държава, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г., подписан от страните и влизаш в сила от датата на получаване на документа за пребиваване.на работника – чужденец, 2. нова, актуална към 01.07.2025 г. справка-декларация за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение лица, която следва да

съдържа данни: за периода 01.07.2024 г. - 30.06.2025 г., съобразени с изискванията на чл. 24и, ал. 5, т. 7 от ЗЧРБ и 3. копия на актуални обяви за длъжността „Общ работник”, предхождащи датата на подаване на заявлението от които да е виден работодателят, публикувал обявата за работа, датата на публикуване, изискванията за заемане на длъжността и медията в която е публикувана. Работодателят “Попчев Конструкшън” ЕООД бил уведомен за констатираните нередовности.

На 11.09.2025 г. от “Попчев Конструкшън” ЕООД са представени допълнителни документи: 1. декларация за средносписъчния брой на наетите в дружеството лица по трудово правоотношение за последните 12 месеца, 2. протокол за вписани трудови договори, съставен от НАП, за вписани трудови договори към 29.08.2025 г., 3. трудов договор № 110/29.08.2025 г. сключен между И. К. - работник и “Попчев Конструкшън” ЕООД, съгласно който работникът, се съгласява да изпълнява длъжността „Общ работник” в дружеството, считано от 01.09.2025 г., ведно с длъжностна С писмено становище № СМ-22682/17.11.2025 г. Изпълнителният директор на АЗ е изразил отрицателно становище относно заемането на длъжността „общ работник” в “Попчев Конструкшън” ЕООД от страна на И. К., гражданин на Република М..

В мотивите на становището е посочено, че работодателят не е представил копия на актуални обяви за длъжността „Общ работник”, предхождащи датата на подаване на заявлението от които да е виден работодателят, публикувал обявата за работа, датата на публикуване, изискванията за заемане на длъжността и медията в която е публикувана. Посочено е, че сключеният трудов договор не отговаря на изискването на чл. 24и, ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ. В него не са определени задълженията на страните относно разходите за квартира, медицинско лечение, застраховки, транспорт от и до държавата, където е обичайното местоживееене на работника - гражданин на трета държава. Не е посочено, че договорът влиза в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника - чужденец.

Констатираните обстоятелства, са послужили на АЗ, за издаване на отрицателно становище за достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа” на И. К., гражданин на Република М., на основание чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище от Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липса на основание за предоставяне на за достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа” на И. К., гражданин на Република М., административният орган е приел, че чужденецът не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ. В оспорения отказ е посочено, че становището на АЗ е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от АЗ за предоставяне на достъп до националния пазар на труда на Република България води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република България.

С писмо рег. № 2638 от 01.04.2026 г. Заместник-председателят на ДА „НС” е уведомил съда, че в агенцията не е провеждана съгласувателна процедура във връзка с подаденото от И. К., гражданин на Република М., заявление за издаване на разрешение за пребиваване и няма изготвени относими документи към воденото производство.

Като доказателство по делото е приета Заповед № 5346з-4651/08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция”, с която същият е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР, правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от

правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспореният отказ е връчен лично на представляващия "Попчев Конструкшън" ЕООД, на 07.01.2026 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 21.01.2026 г. (вх. № 1949), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Директорът на дирекция „Миграция” – МВР, със Заповед № 5346з-4651/08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция”, с която същият е делегирал на заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР, правомощия по издаване или отнемане издадени разрешения за краткосрочно, дългосрочно или постоянно пребиваване на чужденци.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочени са правните основания - чл. 24и от ЗЧРБ и са изложени подробни фактически основания.

В разглеждания казус е безспорно, че от името на И. К., гражданин на Република М., е подадено заявление, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Съгласно ал. 1-3 на тази норма (в приложимата към момента на подаване на заявлението редакция), разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за разрешение по ал. 1 да е извън територията на Република България. Не се изисква чужденецът да е извън територията на Република България и при последващо кандидатстване за разрешение по ал. 1.

По силата на чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ, заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешението срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 са изброени подробно документите, които следва да бъдат приложени към заявлението.

Според чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. Когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на Република България, към заявлението се прилага и справка за разрешеното му право на пребиваване.

Съгласно ал. 12 от същата норма, в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на

основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

В разглеждания казус е безспорно, че АЗ изразила отрицателно становище за достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, по отношение на И. К., гражданин на Република М.. В становището са изложени мотиви, описани подробно по-горе.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с довода на ответника, че при отрицателно становище на АЗ, Дирекция „Миграция” – МВР, действа при условията на обвързана компетентност. Становището на АЗ съставлява изискуемо съгласие, според чл. 53 от АПК, на друг орган, различен от водещия производството орган, чиито акт се оспорва. Доколкото това становище е част от производството по издаване на крайния акт, то не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, но подлежи на проверка за законосъобразност именно в съдебното производство поради липсата на друг ред за защита (вж. решение № 3921/14.04.2025 г. по адм. д. № 1750/2025 г. на ВАС и др.).

По отношение на изложените мотиви, дали основание на АЗ да изрази отрицателно становище, съдът намира следното.

Вярно, че съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ, заедно с подаденото по чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ заявление, работодателят е необходимо да представи заверено копие на сключен срочен трудов договор за длъжност с код по Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника – чужденец, а съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 4, б. б) от ЗЧРБ, трябва да се представят копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет, във връзка с обосновката на искането на достъп до пазара на труда за чужденеца.

В разглеждания казус, както беше посочено, И. К. е имал издадено разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”, валидно до 22.07.2025 г.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с релевираните в жалбата аргументи, че при последващо кандидатстване за представяне на документи, не следва да се представят всички посочени в чл. 24и, ал. 5 от ЗЧРБ документи. В т. 2 на тази разпоредба изрично е посочено, че свидетелство за съдимост се представя само при първоначалното кандидатстване.

По отношение на представения трудов договор е безспорно, че в него не е посочено, че същият влиза в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника – чужденец. Точно обратното. В последният абзац е посочено, че работникът вече е постъпил на работа на 01.09.2025 г. От издадения от Национална агенция за приходите протокол от 29.08.2025 г., е видно, че трудовият договор е бил заявен и вписан в НАП, съгласно Наредбата за вписване в регистъра на заетостта.

При положение, че към 29.08.2025 г., издаденото на К. разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”, вече е било изтекло, нов договор е следвало да бъде подписан, под условие, че той ще влезе в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника – чужденец.

В случая подписването на трудов договор с чужденец и подаването за него на уведомление пред НАП, представлява нарушение на трудовото и миграционното законодателство, защото чужденецът не е имал издадено разрешително за пребиваване и работа на територията на страната към този момент.

По отношение на констатираната в отрицателното становище на АЗ липса на упоменаване в трудовия договор на задълженията на страните относно разходите за квартира, медицинско лечение, застраховки, транспорт от и до държавата, където е обичайното местоживееие на работника - гражданин на трета държава, така както е разписано в чл. 2, ал. 4 от ППЗТМТМ, съдът не намира този пропуск за толкова съществен, че да може да обоснове формирането на отрицателно становище за достъп до пазара на труда. В случая чужденецът е имал сключена медицинска застраховка и осигурено жилищно настаняване. Предвид на обстоятелството, че Република М. се намира географски относително близо до територията на България, разходите за транспорт едва ли биха били от решаващо значение за отношенията работодател - работник.

По отношение на констатираната липса на обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет, съдът намира следното.

Смисълът на изискването за публикуване на обяви в местни и национални средства за масова информация от страна на работодателя за това, че той търси да наеме работници на определена длъжност, е тази информация да стигне до широк кръг български и чужди граждани, живеещи в страната, които да могат да кандидатстват за тази длъжност. Целта е да се опази в максимална степен пазара на труда в България за български граждани. Едва ако няма кандидати за тази длъжност или са се явили неподходящи, работодателят може да започне процедура по наемане на чужди граждани, включително и от трети страни.

Независимо от обстоятелството, че отрицателното становище на АЗ е посочено, че приложеното копие на обява, не отговоря на изискванията, посочената длъжност не съответства на длъжността в трудовите договори на чужденците, съдът не откри приложено копие на обява в административната преписка. Очевидно в случая се касае за допусната очевидна фактическа грешка в становището, защото едновременно с това е посочено, че към допълнително представените документи с писмо рег. № 536400-64890/16.07.2025 г. по описа на МВР не са представени, копия на актуални обяви за длъжността „Общ работник”, предхождащи датата на подаване на заявлението от които да е виден работодателят, публикувал обявата за работа, датата на публикуване, изискванията за заемане на длъжността и медията в която е публикувана.

Едва със жалбата е представена обява (л. 18-20), че “Попчев Конструкшън” ЕООД търси да назначи лица на длъжност „общ работник” с място на работата [населено място]. Обявата е била валидна от 27.10.2025 г. до 24.11.2025 г. и е била публикувана в сайта за обяви за работа jobs.bg.

В представената към заявлението обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца (л. 48, гръб), работодателят е посочил, че е много доволен от изпълнението на трудовите задължения на К. до момента и че желае да го задържи. Няма посочване на фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник. Не са представени копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет и липсва мотивировка на отказа да се наеме български гражданин, гражданин на друга държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 – 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания.

Настоящият съдебен състав намира, че изпълнението на предвидените в чл. 24и, ал. 5,

т. 4 от ЗЧРБ условия е задължително и при подновяване на вече издадено разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”, какъвто е случаят с И. К..

Както беше посочено, целта на тези изисквания е, пазарът на труда да бъде запазен в максимална степен за български граждани и да се стимулира намаляването на безработицата в страна, което е от значение за икономическото ѝ развитие.

Без съмнение е допустимо чуждестранни работници да бъдат наемани в определени отрасли на икономиката, но това изрично следва да става след изпълнение на предвидените в ЗЧРБ, ЗТМТМ и подзаконовите актове по прилагането им условия. В случая цялостно изпълнение на тези условия липсва.

По изложените съображения съдът намира, че становището АЗ законосъобразно, а оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Предвид на факта, че такива са поискани своевременно, съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОХВЪРЛЯ жалбата на И. К., гражданин на Република М., чрез адвокат Н. Н. срещу отказ № 5346р-28612 от 09.12.2025 г. за издаване на разрешение продължително пребиване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа” на оспорващия, постановен от заместник-директора на дирекция „Миграция” – МВР.

ОСЪЖДА И. К., гражданин на Република М., да заплати на Дирекция „Миграция” - МВР, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 61,35 евро (120 лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.